

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

22e jaargang nr.14

=====
2 december 1977

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

U weet, dat wij, sprekers van de Orde, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Op deze vierde vrijdag mag u dit echter niet beletten zelf het onderwerp voor deze avond te bepalen. Dus wat stelt u voor?

x Ik heb 7 onderwerpen gekregen uit de zaal.

- Laat ons dan maar beginnen bij het begin van deze

7 O N D E R W E R P E N

=====
=====

L i c h t p u n t e n .

Die zijn zelfs in deze maatschappij te vinden. Zo zie je, dat vele mensen, ondanks alle pogingen tot normering van de mens, weer hun eigen weg gaan volgen.

Zolang de mens een normartikel is, zal er uit de mensheid niet veel goeds en weinig werkelijk nieuws voortkomen. Ik beschouw de vele pogingen, die worden gedaan om de mens en zijn gedrag te normeren, dan ook als een ernstige vorm van geestelijke en mentale milieuvervuiling.

Zodra men weer begrijpt, dat elke mens om bewust te kunnen leven voor zichzelf op zal moeten komen en bewust zal moeten strijden om eigen doelen te bereiken, moet dit als een lichtpunt beschouwd worden. Het impliceert immers, dat een bijna automatisch voortleven bij steeds meer mensen plaats gaat maken voor een bewust en maatschappelijk waardevol gedrag in de samenleving.

Een ander lichtpunt is volgens mij gelegen in het feit, dat steeds meer mensen gaan inzien, dat, om als mens werkelijk gelukkig te worden, men een andere weg dient te volgen dan die van het zuivere materialisme.

Hierdoor zoeken allen een eigen methode te vinden, waarmee zij geestelijke belevingen waar kunnen maken. Het feit, dat deze neiging niet alleen beperkt blijft tot b.v. Europa en de Usa, maar zich voortzet in landen als China en Rusland,

is volgens mij een heel groot lichtpunt. Want waar de mens de krachten en waarden van de geest intenser en bewuster gaat beleven, zien wij als vanzelf mede een verlichter wijze van denken en handelen ontstaan. Ook blijkt men hierdoor een beter begrip voor de werkelijkheid te ontwikkelen.

Een derde lichtpunt, dat u mogelijk sterk zal aanspreken, is het volgende: in het komende jaar zullen de belastingen niet veel verder stijgen.

De gemiddelde stijging van lasten, die van staatswege worden opgelegd, zal in het komende jaar liggen tussen de 2,2 en 1,8 %, terwijl voor het voortzetten van het huidige beleid de staat een stijging van rond 7% minstens nodig zou hebben.

Wat er op neerkomt, dat de staat, bewust of onbewust, bezig is haar eigen bemoeienissen af te remmen en haar eigen uitgaven te beperken.

Wat volgens mij ook voor de enkeling een goed punt zal zijn. Want wanneer de staat te veel verantwoordelijkheid voor je draagt, zal je eigen gedrag voortdurend meer onverantwoordelijk worden.

Een begrip voor eigen verantwoordelijkheden, een begrip voor de noodzaak zelf te handelen en te zorgen, ook op maatschappelijk gebied is ook vanuit geestelijk standpunt een lichtpuntje in de huidige ontwikkelingen.

Een groot lichtpunt lijkt mij ook het feit, dat steeds meer mensen gaan beseffen, dat zij soms ongelijk hebben en al duurt het enige jaren, voordat de voornaamsten onder hen dit toe zullen gaan geven, betekent dit toch een aanmerkelijke verandering in vele sociale en economische tendenzen. Dit werkt overal op de wereld.

Volgens mij impliceert dit ook, dat er een normalere samenleving kan ontstaan. Bovendien zie ik vele illusies van de mensen langzaam maar zeker verbleken.

Een voorbeeld hiervan vindt u in de ontwikkelingen die in vele bondgenootschappen zich afspelen. Instellingen, dus als Benelux, Eeg e.d.

Een dergelijk bondgenootschap heeft alleen werkelijke betekenis, wanneer er sprake is van een werkelijke wil tot vrije samenwerking. Zodra die bondgenootschappen echter een podium worden, vanwaar men de mensen toespreekt, terwijl men gelijktijdig alle geschillen onder tafel probeert te werken door de sterkste gelijk te geven, brengen zij geen werkelijk belangrijke en voor de mensen goede resultaten voort.

Dan blijft de zaak altijd in het zelfde stadium verkeren, terwijl het apparaat, dat hiervoor nodig schijnt te zijn, steeds kostbaarder en uitgebreider wordt.

Ik zie dergelijke bondgenootschappen op het ogenblik overal afbrokkelen. Zo staat de bond van Arabische staten sterk onder druk op het ogenblik, zoals vele andere unies. Wat betekent, dat de als normaal geldende procedures meer en meer door improvisaties en nood-procedures zullen moeten worden vervangen, daar men steeds sneller en meer direct zal moeten reageren, indien men iets van het doel, waarmee men het bondgenootschap begon, nog wil redden.

Ook in Z.-Amerika speelt iets dergelijks en zelfs binnen het Warschau-pact blijken verschillen een afwijken van normale procedures meer en meer te eisen.

Zelfs de derde wereld beseft meer en meer, dat men zelf iets moet gaan doen en niet kan volstaan met het voortdurend eisen, dat anderen zullen helpen. Wat volgens mij een gunstige ontwikkeling mag heten.

Ik vind het mooi, wanneer staten samengaan. Maar wanneer die staten samengaan, terwijl dit neerkomt op een verandering van de betekenis van grenzen, terwijl men in feite gelijktijdig de tegenstellingen in belang en werkwijze tussen de verschillende landen versterkt, kan uit het geheel niets goeds voortkomen.

Voor velen zal het ook een lichtpunt betekenen, dat het tussen D. en VVD moeilijker gaat, dan algemeen gezegd en verwacht wordt. De goede kant hiervan zou volgens mij zijn, dat de doordouwers in verschillende grote partijen nu opeens moeten ontdekken, dat zij met hun bulldozertechniek toch niet de werkelijke macht geheel aan zich kunnen trekken.

Over lichtpunten gesproken: binnenkort krijgen wij een periode met wit licht. Dit brengt een enorme verscherping van allerhande zaken en tegenstellingen tot stand, maar geeft velen een beter inzicht in hun werkelijke mogelijkheden en noden.

Voor hen, die met hun geestelijk streven, werken en zoeken in de war zijn geraakt, geldt, dat in een dergelijke kosmische storm verlichting en inwijding bereikt kunnen worden. Maar die zelfde invloed werkt ook op het weer in.

De kosmische storing, die gepaard gaat met het optreden van het witte licht, zal vooral tot rond 600 m. boven het aardoppervlak veel invloed hebben. Wat zou kunnen betekenen, dat de witte Kerst net niet wit kan worden, terwijl men sombere, doch niet ijzige dagen tegemoet gaat.

Deze en een volgende invloed doen mij overigens ook vermoeden, dat bandeloosheid en ongebondenheid vooral rond Oude Jaar sterk toenemen. In dit verband denk ik aan rellen, maar vooral aan vele verkeersongelukken, die het gevolg zijn van menselijke onzorgvuldigheid en minachting voor regels.

Mogelijk is dit in uw ogen geen lichtpunt. Maar wanneer u zich realiseert, hoeveel ellende u vaak zult kunnen voorkomen door deze feestdag rustig thuis te vieren, kan dit laatste toch nog wel als een lichtpuntje gelden.

Zoudt u meer lichtpunten wensen, dan is er ongetwijfeld wel een erkend electricien in de buurt, die u voor ruime vergoeding daaraan wil helpen. Hebt u commentaar? Niet? Volgende punt dan.

I e t s o v e r d e e t r u s k e n .

De etrusken zijn een oudere beschaving dan de romeinse. Het was een nogal besloten beschaving met helleense trekken, die vele handelskontakten kende.

Men was niet bepaald agressief, maar had toch een legertje, dat zich goed kon verdedigen. Cultureel stond men veel hoger dan b.v. Rome in de eerste eeuwen van zijn ontplooiing, maar was soms nogal decadent.

Het bestuur kende enige democratische trekken, vooral bij meningsvorming over kontakten met anderen. Wel kende men officiële personen, die als heerser optraden, maar door de priesters en de stemming van het volk werden zij in hun handelen zeer sterk bepaald.

Het algemeen beleid was lange tijd zeer goed, maar werd op de duur door het geweld van Rome gebroken, waarop de ondergang van deze stam en het wegtrekken van een deel hiervan onvermijdelijk werd.

De romeinen namen echter vele zaken van de etrusken over, zoals de verering van het heilige vuur (Vesta-dienst) en het hanteren van orakelboeken.

Tenslotte dit: de etrusken geloofden in een voor ieder bereikbaar hiernamaals, wat trouwens door hun graven enz. wel duidelijk is geworden, naar ik meen. Het hiernamaals was in hun ogen echter een voortzetting van het heden - in tegenstelling tot vele andere denkwijzen in dit tijdperk. Zij zaten daarmee dicht bij de werkelijkheid, zelfs tot het punt, waarop zij menen, dat de mens na zijn dood beoordeeld zal worden op zijn werkelijke betekenis en niet aan de hand van zijn bezittingen of rang alleen.

Waarmede ik aan uw wens, hiervan iets te vertellen al voldaan meen te hebben. Kommentaar? Geen? Volgende punt.

O n t w i k k e l i n g v a n p a r a n o m a l e m o g e l i j k h e d e n .

Paranormale mogelijkheden heb je, die ontwikkel je niet, wanneer je ze niet hebt. Wat men het ontwikkelen daarvan pleegt te noemen is dus in feite alleen maar een meer bewust gebruik maken van bestaande gaven.

Hierdoor is in de eerste plaats een mate van innerlijke rust noodzakelijk. Voor vele paranormale krachten en gaven blijkt het ook noodzakelijk te zijn, dat men leert zichzelf in de gewenste richting te stimuleren.

Wat betekent, dat voor de ontwikkeling van paranormale vermogens meditatietechnieken of vergelijkbare zaken, zoals b.v. intens bidden, van het grootste belang plegen te zijn.

Zeer belangrijk is het, dat u leert spontaan te reageren op indrukken en invloeden. Wanneer u iets hoort in uzelve, dan moet u dus niet uzelf afvragen, of dit redelijk is, maar het gewoon tot uiting brengen.

Zoals men, wanneer opeens vreemde denkbeelden in u rijzen het niet goed is, u eerst eens af te vragen, van wie het komt, maar allereerst de vraag beantwoord dient te worden, of men met een dergelijke impuls nu iets doen kan. Zo ja, dan dient men op de ingeving zonder meer te reageren.

Wanneer u bepaalde krachten nodig hebt, dient u zich niet eerst af te vragen, of u wel over de nodige energie beschikt, maar eenvoudig diep in uzelf grijpen en de gewenste krachten eenvoudig zo goed mogelijk naar buiten moet stuwen.

Dit laatste is overigens een voorstelling, een soort fantaseren. Maar het blijft een feit, dat je op deze wijze vele verschijnselen, ook telekinetische, tot stand kunt brengen.

Welke leefregels hier de beste zouden zijn? Een reëel antwoord op die vraag is niet mogelijk. Er zijn mensen, die behoefte hebben aan plechtigheden. Maar plechtigheden, zelfs de magische, zijn voor het grootste deel gebaseerd op een suggestief beïnvloeden. Wat betekent, dat veel, van hetgeen je tijdens die plechtigheden doet, alleen maar dient om je zover te brengen, dat je je krachten kunt en durft gebruiken.

Wanneer men dit gaat beseffen, zal men voor zich op de duur weten, wat voor het eigen werken noodzakelijk is.

Indien u het ontwikkelen van paranormale krachten op het oog hebt, zult u daarbij vooral denken aan een bepaalde gave. B.v. dus telepathie, gevoeligheid voor de geestelijke werelden, paranormale genezing of iets dergelijks. Onthoud hierbij het volgende:

Wanneer u een procedure volgt, waarmede resultaat werd behaald, moet u eerst trachten deze procedure tot een gewoonte te maken. Een groot deel van uw reacties is op gewoonten gebaseerd. Die gewoonte is belangrijk. Dan is het verder niet belangrijk, of het "magische woord," dat u gebruikt, werkelijk magische inhoud heeft, of in de werelden van de geest betekenis heeft. Wanneer voor u de associatie bestaat tussen werking en woord - of gebaar e.d. -, dan hebt u daarmee voor uzelve een sleutel gevonden. Het op de juiste wijze gebruiken van dergelijke persoonlijke sleutels is zeer belangrijk.

Realiseer je altijd, dat je innerlijk wel degelijk een begrip kent omtrent alles, wat juist of niet juist is voor je op een bepaald ogenblik. Of dit kosmisch juist is, betekenis heeft e.d. komt er hierbij niet op aan.

Wanneer u zoekt iets te bereiken langs paranormale weg en u daarbij dingen doet of tot stand brengt, die uzelf als onjuist beschouwt, zal het u steeds moeilijker vallen om alles, wat u wel juist acht, nog te volbrengen.

Probeer dus altijd uit te gaan van het eigen gevoel voor juistheid. En tenlaatste geldt het volgende: Voor elke oefening, waarbij het paranormale een rol speelt, geldt, dat wij bezig zijn met een proces, waarmede wij onszelf a.h.w. hypnotiseren.

Mogelijk klinkt u dit vreemd in de oren, maar wij vervagen in feite ons werkelijkheidsbegrip en vervangen dit door een besef van een andere realiteit.

Wil je dus gaan werken met paranormale krachten of middelen, dan is het een eerste vereiste, dat je leert voor jezelf die andere werkelijkheid op te bouwen.

Of die andere werkelijkheid feitelijk, of slechts als een denkbeeld in uzelf ontstaat, doet verder niet ter zake. De andere werkelijkheid is voor ons in dit geval alleen een middel om de eigen stoffelijke persoonlijkheid en daaraan verbonden begrenzingen te verwisselen voor andere, in de persoon bestaande mogelijkheden en grenzen. Zo kun je dan veel tot stand brengen.

Verdere algemene regels: Werk alleen paranormaal, wanneer u werkelijk ontspannen bent, niet, wanneer u zich gespannen voelt.

Wanneer u werkt, concentreer u dan geheel op datgene wat u tot stand wilt brengen, maar overdenk niet, wat de eventuele gevolgen zouden kunnen zijn, of wat b.v. de boodschap zou zijn, die u zoudt wensen te ontvangen.

Op het ogenblik, dat u uw doel te nauwkeurig omschrijft - uitgezonderd in gevallen van paranormaal genezen - suggereert u uzelf, dat bepaalde boodschappen, visioenen enz. ontstaan, die niet feitelijk zo aanwezig of zelfs mogelijk zijn. Zelf-misleiding is dan het gevolg hiervan.

Pas uw voeding aan. Een lichaam, dat overvoed is en veel spijzen moet verteren, zal uw concentratievermogen aanmerkelijk doen afnemen, wat betekent, dat u ook niet in staat bent uw paranormale werkelijkheid te vinden. Maar zorg ook, dat u niet ondervoed of hongerig bent.

Maakt u eventueel toch gebruik van reiniging, vasten enz., zorg er dan voor, dat in dit alles reeds de waarde van het door u nagestreefde aanwezig is, doorkijk voortdurend met alle gevoelens en gevolgen van reiniging en vasten te associeren.

Werk bij voorkeur in een vaste omgeving. Wanneer je met paranormale krachten werkt, zeker als beginner, moet je weten, dat alles rond je normaal is, het kennen ook. Dit kun je het beste bereiken in een omgeving, waarin je je thuis voelt en zeker niet overal zonder meer.

Eerst veel later zult u leren alle externe factoren bij uw werken steeds meer te elimineren. Tot rust komen is voor u erg belangrijk, want tot rust komen betekent in de meeste gevallen innerlijke vrede. Daarom zult u in de meeste gevallen voor het werken enige tijd besteden aan meditatie. Indien dit u echter minder ligt, kunt u het eventueel vervangen door gebed of andere geestelijke oefeningen.

Door regelmatig op deze wijze te mediteren enz. en hierbij uw doel ook steeds weer voor uzelve te noemen, kunt u zichzelf voorbereiden op een optimaal presteren gedurende de ogenblikken, dat u aan deze prestatie behoefte gevoelt.

Probeer nooit grote dingen opeens te bereiken. Dit gebeurt u maar zelden en zelfs dan zult u gemeenlijk de verkregen resultaten niet voldoende kunnen overzien. Begin met te werken aan kleinere dingen, die echter controleerbaar moeten zijn.

Indien u streeft naar telepathische kontakten, dan is het niet goed meteen met de een of andere geest te beginnen. Probeer eerst maar eens, of u contact kunt krijgen met een familielid of vriend, die u goed kent.

Door op deze wijze te werk te gaan, zult u ook beter een onderscheid leren maken tussen de impulsen, die uit uzelf voortkomen en de signalen, die u van elders ontvangen hebt.

Hebt u volgens eigen besef een tekort aan kracht, dan kunt u niet werken. Stel daarom daar, waar u krachten van node meent te hebben, die verder gaan dan uw eigen erkend vermogen, u een krachtbron buiten uzelf voor, die u aanboort. Of die krachtbron ook werkelijk en zo bestaat, is alweer niet zo belangrijk. Van belang is het gevoel, dat u over krachten kunt beschikken.

Daardoor zult u bepaalde belemmeringen en beletselen voor het gebruik van al uw mogelijkheden en kracht, zoals die in elke stoffelijke persoon en in menige geest bestaan, uit de weg kunnen ruimen.

Een waarschuwing past hierbij: Ofschoon het opwekken van 't slangenvuur in vele gevallen zeer goede resultaten mogelijk maakt, is dit gemeenlijk toch ook erg gevaarlijk. Indien u er al mee werkt: volgens mij is het beter dit niet te doen, maar het zou uw keuze kunnen zijn, dan dient u op te houden, zodra prikkeling en gevoel van gloed de schouderbladen bereiken.

Dan wil ik u raden om op dagen, dat u paranormale werkzaamheden intens hoopt te volbrengen, niet te veel vlees te eten, u zoveel mogelijk te onthouden van alcohol en andere stimulantia als koffie, thee o. d.

Wat naar ik hoop in uw ogen over dit onderwerp voldoende is. Kommentaar?

x U hebt het belang van deze ontwikkeling voor de geest bij dit alles niet aangegeven.

- Voor de geest is dit alles even belangrijk als het voor een jonge stofmens is te leren lopen. Deze paranormale kwaliteiten omvatten immers voor een groot deel geheel of mede het beheerst gebruiken van geestelijke zintuigen en vermogens.

Wanneer je deze beheersing op aarde reeds ontwikkeld hebt, zul je na de dood zonder meer over deze geestelijke mogelijkheden kunnen beschikken. Wat weer betekent, dat de tijd, die je gemeenlijk nodig hebt om in het geestelijke bestaan te wennen en te leren, hoe waar te nemen en je te bewegen aanmerkelijk bekort wordt. Je hebt dan ook eerder de mogelijkheid reeds onmiddellijk iets te doen voor, of contact op te nemen met degenen die je op aarde achterlaat

x Dit geldt voor een ieder?

- Voor iedereen. Let wel: niet elke mens zal op aarde dezelfde paranormale begaafdheid evengoed kunnen leren hantieren. Maar dit is afhankelijk van stoffelijke zaken, de menselijke hersenen enz. Er zijn nu eenmaal reacties, die bij de een zonder meer tot stand komen, maar bij de ander enorme inspanningen vereisen, zoals ook de een zeer gevoelig is voor bepaalde krachten en invloeden, terwijl de ander a.h.w. beschikt over een natuurlijke afscherming, waardoor invloeden hem niet of nauwelijks bereiken en krachten van anderen hem niet kunnen beïnvloeden.

Van persoon tot persoon bestaan er dus in aanleg en vermogen grote verschillen. Maar desondanks kun je stellen, dat elke geest over zekere krachten en mogelijkheden beschikt, zodat ook elke mens hierover kan leren beschikken, ook al zijn die krachten en mogelijkheden, vanuit een menselijk standpunt bezien, van paranormale of occulte geaardheid.

En daar u niet verder reageert, gaan wij over naar het volgende punt.

M e d i t a t i e :

Er is geen bepaalde weg voor te schrijven voor de ontwikkeling van de geestelijke eigenschappen van de mens. Elke weg is hiervoor bruikbaar, mits de wil in voldoende mate aanwezig is. Maar meditatie is voor velen een zeer goede weg.

In de eerste plaats betekent meditatie: een je afsluiten van je normale wereld. Hierdoor ontstaat een verandering van de eigen gevoeligheden. Het impliceert ook, dat eigen onevenwichtigheden in die toestand een veel grotere rol spelen dan normaal en niet zo sterk onderdrukt dienen te worden, als in normale geheel waakbewuste toestand het geval zal zijn.

Het onderbewustzijn heeft tijdens meditatie en dergelijke oefeningen een veel grotere greep op de persoonlijkheid dan normaal. Dit betekent, dat, tijdens deze toestand van ont-ruktheid, bepaalde evenwichten in het lichaam zich tijdelijk en soms zelfs voor langere tijd zullen kunnen wijzigen.

In de meeste gevallen krijgen wij allereerst te maken met een normalisering en/ of harmonisering van de stromen levenskracht door het lichaam. Zover mij bekend, heeft men het bestaan hiervan nog niet wetenschappelijk erkend, maar zij zijn er toch wel degelijk.

Ook in de klierafscheidingen zal het evenwicht veranderen. Wat betekent, dat de gehele lichamelijke toestand beïnvloed zal worden en ook emotionele veranderingen lichamelijk onderstreept zullen worden.

Het is mogelijk, dat hierdoor een zuiver lichamelijke toestand van verrukking bereikt wordt. Is dit het geval, dan zal men voorzichtig moeten worden, daar dit een soort schok betekent, die groot welbehagen nalaat. Dit kan verslavend werken, zodat men voortdurend wil mediteren. En de meditatie is alleen nuttig en bruikbaar, wanneer zij wordt gebruikt als een krachtbron, waardoor acties in geest en stof beter mogelijk worden.

Het psychische gebeuren kan als volgt volgens mij het eenvoudigste worden omschreven: De grens tussen bewustzijn en onderbewustzijn valt tijdelijk weg. Gewoontereacties bestaan tijdens meditatie of kontemplatie bijna niet meer en hebben dus veel minder invloed dan normaal.

Instinktwerkingen spelen een geringe rol in eigen reageren, terwijl het geheel van het eigen bewustzijn, dat veel meer omvat dan een doorsnee mens pleegt te beseffen, voor bewustzijnsprocessen volgens eigen wil beschikbaar komt.

Er is een ruimere scala van innerlijke beseffsmogelijkheden, terwijl ook geestelijke zaken meer op de voorgrond komen, daar een groot deel van de geestelijke beïnvloedingen in het onderbewustzijn aanwezig pleegt te zijn en als zodanig hierin zelfs vaak geregistreerd werd.

Men kan zich op mentaal vlak hierdoor bewust worden van b.v. vroegere levens, maar eventueel ook van een leven in andere werelden of sferen. - Dit alles natuurlijk afhankelijk van je voorgeschiedenis en geestelijke ontwikkeling.

Dit bewustzijn wordt nu in het geheel van het onderbewustzijn wel vermengd met stoffelijke herinneringen en emoties, zodat stoffelijke referentiewaarden voor alles aanwezig blijven.

Tijdens de ontruktheid worden dus de stoffelijke elementen in het ik niet geheel uitgeschakeld, maar er is wel sprake van associatieve realisaties en reacties, waarin de hogere waarden van het ik actief blijven. Tijdens dit alles kunnen emoties ontstaan, die aan de stof worden doorgegeven en zo op hun beurt weer de toestand van het lichaam en de reacties daarvan - soms zelfs voor langere tijd - kunnen beïnvloeden.

Duidelijk is, dat de hersenen en vooral de kleine hersens, optreden als regulator voor het lichaam - dit te samen met bepaalde organen en knooppunten in het zenuwstelsel. Bij een geslaagde meditatie wordt dit automatisme ten dele en, indien men zeer bekwaam is zelfs bijna geheel onderdanig gemaakt aan de bewuste processen, zodat het lichaam deels of geheel onder controle wordt gebracht.

Wat betekent, dat bewust willen en denken tijdens en soms enige tijd na de meditatie, in de plaats kan treden van automatismen en ingelegde reflexen. Elke erkenning van eigen ziekten of onevenwichtigheid kan dan door een bewuste wilsuiting gekorrigeerd worden, waarbij het geheel van de hersenen bepaalt, welke signalen bepaalde delen van het lichaam zullen ontvangen en welke reacties op ervaren impulsen door dit lichaam gegeven zullen worden.

Is er sprake van onderbrekingen in zenuwkanalen, terwijl er geen secundaire strengen bestaan die het signaal naar zijn bestemming kunnen brengen - iets wat zelden gebeurt, maar niet onmogelijk is - zal men echter ook langs deze weg in eigen lichaam of het lichaam van een ander geen resultaat

bereikt kunnen worden.

U ziet dus, dat meditatie zowel voor het fysiek als voor de psyche een zeer grote betekenis kan hebben. In dit opzicht is het geestelijke element in de meditatie niet zo belangrijk. Van belang is vooral de afgeslotenheid t.a.v. de wereld, die bereikt wordt en de rusttoestand, waardoor je steeds meer met jezelf wordt gekonfronteerd.

Weet je, hoe je met jezelf gekonfronteerd wordt, dan is het zelfs mogelijk tijdens meditatie je lichaam en een deel van je rede te manipuleren. Indien men u vertelt, dat bepaalde ingewijden zich zonder moeite in de lucht kunnen verheffen en zo verplaatsen, zo moet u maar denken, dat dit alleen mogelijk is als gevolg van een volledige erkenning van de invloeden, waaraan men lichamelijk en eventueel ook psychisch onderworpen is.

Voor de bewuste betekent het erkennen van een invloed op eigen ik tevens, dat je die inwerking kunt neutraliseren door een eigen, tegengerichte impuls in eigen ik op te wekken. Daar dit ook kan gelden voor alle niet of bijna niet bewuste stoffelijke waarden, kun je hierdoor zelfs de materie ten dele leren beheersen en omvormen. Zoals de bewuste alchemist alleen reeds door de erkenning van het wezenlijke verschil tussen lood en goud het eerste in het tweede kan leren veranderen. En dit met zuiver geestelijke middelen. Mogelijk is dit.

Kortom: wie tijdens meditatie een volledig inzicht in zichzelf en eventuele zaken buiten het ik weet te verwerven, zal, mits hij dit besef na beëindiging van de meditatie weet te behouden, komen tot werkelijk meesterschap over zich en de betrokken zaken buiten zich. Deze mogelijkheid bestaat alleen in de gevallen, waarin geen algemeen geldende kosmische wetten direct tot uiting komen.

Meditatie is dus een weg om het innerlijk vrij te maken, maar gelijktijdig een weg om de krachten van het ik op een juiste en volledige wijze te leren ontplooien.

Voldoende?

x De wetenschap erkent een deel van deze mogelijkheden reeds nu. Op de t.v. sprak men er over, dat onder bepaalde omstandigheden de menselijke hersenen een soort drugs kunnen ontwikkelen.

- Ja. Maar de moeilijkheid bij een dergelijke wetenschappelijke erkenning is en blijft, dat zij gebaseerd is alleen op de herhaald bewijsbare feiten. Wat er op neerkomt, dat de horizon van het menselijk aanvaardbare hierdoor wel wijder wordt, zonder dat men erkent, dat deze horizon alleen maar het gevolg is van een eenzijdige afbuiging in het menselijke perceptievermogen.

Maar waar deze grenzen door eigen vermogen tot beseffen niet erkend worden, bestaan zijn niet, ook al is hun bestaan wetenschappelijk bewijsbaar.

Wat betekent, dat wetenschappelijk onderzoek en erkenning het menselijk hanteren van bepaalde paranormale vermogens wel eenvoudiger zal maken, maar gelijktijdig de wijze, waarop men er mede zal werken, beperkt. Zoals de erkenning van hetgeen door bepaalde meditatietechnieken mogelijk is, wel een verklaring kan geven voor sommige verschijnselen, die hierbij optreden, maar nog niet betekent, dat de wetenschap nu ook alle betekenis hiervan kan overzien.

Dat men ook wetenschappelijk steeds meer zal moeten erkennen, dat in en door het menselijke lichaam meer mogelijk is dan tot op heden verondersteld werd, is volgens mij echter wel zeker.

Kommentaar?

x Kan uitschakelen van het waakbewustzijn op een andere wijze tot dezelfde resultaten voeren?

- Mogelijk, maar niet altijd zeker. Bovendien: het besef zal niet in alle gevallen voldoende bestaan. Wanneer ik u een goede klap geef met een rubberhamer, zal ik mogelijk uw waakbewustzijn tijdelijk uitschakelen. Maar u hebt die toestand dan niet zelf bewust mede veroorzaakt en zult u daardoor na terugkeer tot bewustzijn veel minder bewust blijven van alles, wat zich tijdens uw "bewusteloosheid" innerlijk afspeelde. U zult dus ook voor uw lichaam niet veel kunnen doen en zelfs het opkomen van een flinke buil niet kunnen voorkomen.

Er is geen bewustzijn meer over, dat in de ontrukte toestand het lichaam bevelen kan geven. Iets dergelijks vindt plaats, wanneer de verandering van bewustzijn door andere invloeden van buitenaf wordt veroorzaakt, zoals b.v. door bepaalde chemicaliën. Ook dan kunt u zich niet werkelijk en bewust beheersen.

U komt dus door b.v. drugs in een situatie, waarbij zowel het bewust gebruiken van uw eigen mogelijkheden als de erkenning van eigen noodzaken en mogelijkheden in veel mindere mate bestaat dan bij meditatie en door kontemplatie bereikbaar is.

Toch zijn er vele andere wegen, die je volgen kunt, wanneer je dergelijke effecten wilt bereiken. Maar alleen die wegen, waarbij de eigen psyche en haar beheersing als sleutel dient. Nog opgemerkt zij, dat in dergelijke gevallen het bewustzijn van de mens de sleutel hanteert, zonder dat een van buitenaf opgelegde verandering van de lichamelijke toestand voorafgaat aan het proces van erkenning.

Drugs zijn dus gemeenlijk misleidend en onjuist. Er is hierbij sprake van een reeks verbindingen en veranderingen, die in het lichaam zelf tot stand worden gebracht.

Er wordt langs gemeenlijk chemische weg een zodanige verandering van het innerlijk evenwicht op stoffelijke basis tot stand gebracht, dat de signalen, die de hersenen bereiken, opeens een andere betekenis krijgen. Er is geen sprake van zuiver geestelijk beseffen, maar eerder van een transformatie van de voor het ik normaal geldende betekenissen, zodat de normaal bestaande werkelijkheid van wereld en eigen lichaam anders ervaren zal worden.

Maar het is en blijft de stoffelijke werkelijkheid, die de hoofdrol speelt. Zou men vanuit de gedrogeerde toestand overgaan tot meditatie, dan zal men wel veel gemakkelijker kunnen mediteren, veel intenser beleven ook. Maar het is geen terugkeer tot de innerlijke wereld zonder meer en wat daarop volgt, is ook geen werkelijke terugkeer naar de menselijke werkelijkheid, vanwaar men voor meditatie dient uit te gaan.

Zelfs indien er sprake was van een bewuste en werkelijke geestelijke beleving, zo zal men nog steeds terugkeren in een lichaam, waarin de la ans gestoord blijkt te zijn, inclusief alle daaruit voortvloeiende lichamelijke en psychische nevenverschijnselen.

Dit houdt weer in, dat het beleefde op zich niet juist geïnterpreteerd zal worden, zodat het niet kan worden omgezet in iets, wat ook in de werkelijkheid bruikbaar is, maar als een soort gouden dromenland altijd in de verte blijft liggen, terwijl de mens, die droomt dit eens te kunnen betreden, ontdekt, dat het steeds verder van hem af komt te liggen, daar hij steeds verder verwijderd geraakt van zijn normale evenwicht, waarin eens de werking van de drug inderdaad de mogelijkheid scheen te betekenen voor een geestelijk beleven.

Het gebruiken van drugs, ook al doet u dit met de beste voornemens, is dus niet raadzaam, zelfs indien er enkele drugs bestaan, die tijdelijk grote inwerking kunnen hebben en vele bereikingen mogelijk maken.

Denk maar eens aan die chemische imitatie van moederkoren, die niet alleen een soort schizofrenie veroorzaakt, maar je ook in een wereld brengt, waarin je met jezelf en je persoonsinhouden op een vaak zeer beeldende wijze wordt gekonfronteerd. Waarbij elke ontmoeting met de goede kanten van het ego voeren tot een gelukkige trip, maar een contact met de meer duistere zijden van eigen ik een zeer slechte trip betekent. Ten aanzien van de eigen wereld in de stof treedt hierbij echter een werkelijkheidsvervalsing op, die weer levensgevaarlijk kan zijn.

Bepaalde alkaloïde drugs maken het voor de mens op de duur zelfs moeilijk de werkelijkheid, hoe dan ook, nog te benaderen en nog contact met de stoffelijke of geestelijke werelden bewust te ondergaan. Op de duur heeft men reeds drugs nodig om enig contact met de menselijke werkelijkheid te vinden, zodat van een verderkomen in geestelijk opzicht hierbij zeker geen sprake zal zijn.

Je kunt natuurlijk, en niet ten onrechte, een uitzondering maken voor bepaalde natuurlijke drugs, mits dezen op de juiste wijze, ritueel en in gezelschap, gebruikt worden. Maar daartoe is een scholing of opvoeding nodig, waardoor de juiste reacties en instellingen tot diep in het onderbewustzijn verankerd zijn.

Maar westerlingen hebben de nodige achtergronden niet. Daarom stel ik, dat roesvormende en stimulerende middelen bij alle pogingen om door middel van meditatie enz. geestelijk verder te komen, moeten worden afgeraden.

x Het menselijke lichaam maakt echter onder omstandigheden stoffen, die in hun werking veel van drugs weghebben.

- Inderdaad. Dezen hebben, indien ik mij niet vergis, een eiwitbasis. Hierbij heeft u echter te maken met iets, wat tot het eigen lichaam behoort en daarvoor dus lichamelijk niet schadelijk is. Daarnaast werkt een dergelijke stof dan ook niet werkelijk verslavend, ofschoon men natuurlijk wel aan de zo ontstane gevoelens en belevingen verslaafd kan zijn, indien er bij de persoon in kwestie sprake is van een psychische vlucht voor de werkelijkheid.

Maar zelfs dan blijkt steeds weer, dat, bij een voldoende verandering in uiterlijke omstandigheden, de verslaving snel voorbij is. Wat je van zaken als cocaïne, heroïne e.d. niet kunt zeggen. Wat de lichtere drugs betreft: zolang het werkelijk bij hennep of hash blijft, is het niet zo erg, mits men hierdoor niet tracht te ontsnappen aan de werkelijkheid van het leven. Maar geestelijk nut heeft het niet.

Maar wat die door het lichaam zelf vervaardigde drugs betreft: u maakt nog heel wat meer dingen zelf. Denk eens aan adrenaline, cortisone e.d. U hebt een soort biochemische industrie in uw lichaam en wanneer u die maar voldoende bewust zoudt kunnen beheersen, zoudt u de vele producenten van dure patentmiddelen grotendeels kunnen missen.

Waarbij zij opgemerkt, dat meditatie je de kans geeft deze lichamelijke fabriek bewuster en dus ook juister te stimuleren, zodat je lichaam steeds meer alles zelf leert produceren, wat je werkelijk nodig hebt. Drugs zul je echter dan slechts in uitzonderingsgevallen produceren, daar zij u niet zullen dienen om de werkelijkheid te ontvluchten, maar een ondragelijke werkelijkheid aanvaardbaar maken, zodat je deze bewust en niet beheerst door lichamelijke effecten zult kunnen beleven.

Overigens geef ik graag toe, dat er zelfs mensen zijn, die aan meditatie verslaafd raken. Wat geen wonder is, omdat verslaving in allerhande vormen een van de meest voorkomende aspecten van de hedendaagse maatschappij is.

Er zijn zelfs mensen, die verslaafd zijn geraakt aan het houden van redevoeringen..... Binnenkort zult u in uw land zelfs symptomen van formatieverslaving kunnen konstateren. Voldoende? Nog een punt.

D e w i l e n h e t o n t w i k k e l e n d a a r v a n .

Willen is in feite niets anders dan een begeerte, die dermate sterk is, dat het je daardoor mogelijk wordt alles, wat niet met het begeerde in verband staat, tijdelijk terzijde te stellen.

Hoe groter je vermogen is je op een wens te concentreren, hoe groter je wilskracht is. Maar hoe deze wilskracht te ontwikkelen is?

Ik meen, dat de meeste mensen, die geen wil schijnen te hebben, niets zo intens begeren, dat zij bereid zijn daarvoor veel of zelfs alles op te offeren.

Daarom is mijn eerste raad voor een ieder, die zijn wilskracht wil ontwikkelen, de volgende: zoek iets in het leven, dat voor u zowel verstandelijk als gevoelsmatig werkelijk erg begeerlijk en belangrijk is. Onverschillig wat dus.

Probeer alle overwegingen en alles, wat niet met het gekozen onderwerp in verband staat, terug te wijzen. Leer alles af te wijzen, wat niet direct met het door u gekozen doel in verband staat of zelfs maar kan staan.

Wanneer iemand een sterke wil heet te hebben, betekent dit in feite, dat deze in staat is alles terzijde te zetten buiten het ene, dat gewenst wordt, ook alle redelijkheid. Alleen de eigen wens telt nog, verder niets meer.

Het vermogen kan men mogelijk verbeteren door concentratieoefeningen, want iemand, die wilskrachtig is, concentreert zich sterk op zijn doel met verwerping van al het andere.

Het vergroten van wilskracht ligt dus in het bevorderen van eigen vermogen zich voornamelijk met één zaak bezig te houden, waarbij alle verdere overwegingen en bestrevingen als minder belangrijk worden beschouwd. Werkelijk willen veronderstelt ook een mate van egocentrisme. Je offert alles op, aan hetgeen volgens jou zo belangrijk is.

Practische wenken? Iemand die weet, wat willen is,

voelt er gemeenlijk geen behoefte meer toe zijn wilskracht te vergroten, beseffende, dat men altijd weer hierdoor anderen onderdanig maakt aan, of zelfs tot slachtoffer maakt van hetgeen men met alle middelen nastreeft. Iemand, die werkelijk wilskrachtig is, heeft veeleer de behoefte te leren, hoe hij zijn energie op een voor hemzelf en anderen meest juiste wijze te gebruiken.

Wat betekent, dat je moet leren in graden van belangrijkheid alles te onderkennen, van wat er in je leven en in de wereld bestaat voor je.

De wil iets te doen, wat de mensheid, of een groot deel daarvan zou omvatten, bestaat mogelijk wel bij velen, maar de kans, hiermede iets te bereiken, lijkt mij nogal beperkt. Je kunt wel stellen, dat je je wilskracht dermate wenst te ontwikkelen, dat de gehele mensheid tot vrede kan worden gebracht, maar wanneer je ziet, hoe groot de taak is, ga je inzien, dat dit wel een zeer grote taak is. Je wordt onrustig en kunt kiezen tussen eerlijk blijven en je eigen wil aan anderen ten onrechte opleggen. In dat geval zal degene, die eerlijk wil blijven, steeds meer in beslag genomen worden door overwegingen en theorieën en steeds minder tot werkelijk saillante daden komen.

Indien je je wilskracht wilt oefenen, is het dus van belang een doel te kiezen, dat inderdaad binnen je bereik ligt en voornamelijk op jezelf betrekking heeft.

Het onmogelijke willen heeft geen zin, tenzij je behoort tot de weinigen, die de bereikbaarheid van het menselijk schijnbaar onmogelijke beseft hebben. Maar dat betekent, dat je jezelf, zoals je bent en leeft, aan je gekozen doel op zult moeten offeren.

Wilskracht kan men vermeederen door zichzelf steeds weer eenvoudige taken te stellen en zich aan een afhandelen daarvan dan ook steeds weer te houden. Hierbij is het van belang zich steeds weer voor ogen te stellen: Ik wil dit!

Een voorbeeld? Iemand, die veel rookt, zegt tot zichzelf: Ik wil nu een uur lang niet roken. Wanneer de drang tot roken naar voren komt, zegt hij tot zichzelf: Ik wil dit niet en weten, dat je wilskracht hebt is tocheigenlijk belangrijker dan de tijdelijke voldoening van een paar rookwolkjes. En wanneer ik volhoud, zal ik mij dus beter gevoelen, dan wanneer ik toegeef.

Een beredenering dus, die gepaard gaat met een in dit geval negatieve daad: het niet doen van iets. En zo kun je doorgaan.

Ik meer hiermede het voornaamste wel gezegd te hebben en wil mijn bijdrage beëindigen. Ik heb zoveel mogelijk uw onderwerper behandeld, maar zou aan dit alles zelf graag nog iets toevoegen:

De meeste mensen willen wel paranormaal begaafd zijn, maar willen niet de prijs daarvoor betalen: de absolute concentratie, het isolement, de uitputting, die soms met het gebruik van dergelijke gaven gepaard kan gaan.

Je kunt nooit iets voor niets krijgen. Alles, wat je verworft, ook in jezelf, verkrijgt je door het opofferen van iets.

Wil je iets waar maken b.v., dan zul je beter en gemakkelijker slagen, naarmate je meer van je illusies aan de feiten offert.

Wanneer je je laat leiden door theorieën, zul je de werkelijkheid nooit benaderen. Je moet er op uit zijn om elke theorie, de je streven in de weg staat, op te offeren. Dit geldt voor het paranormale zo goed als voor het ontwikkelen van wilskracht, kortom voor elke bereiking op elk gebied.

De mens dient zich daarbij steeds weer voor ogen te stellen, dat hij niet in een reële wereld leeft, maar in een wereld, die alleen in zijn ogen precies zo bestaat.

Als mens heb je gemeenlijk niet te maken met een geheel onveranderlijke werkelijkheid, maar met een interpretatie van de onontkenbare feiten.

Wanneer je probeert jouw interpretatie van feiten en leven ten koste van alles in stand te houden, zo ben je in feite onderdanig aan een illusie, aan waarden, die je door je interpretaties zelf gesteld hebt, ofschoon zij in de feiten niet geheel vertegenwoordigd zijn.

De mens, die met een bepaald wereldbeeld werkt, limiteert zichzelf tot de mogelijkheden, die voor hem binnen dit wereldbeeld nog aanvaardbaar zijn.

Wanneer je verder wilt gaan, zul je je wereldbeeld moeten veranderen. Dan zul je bepaalde illusies terzijde moeten stellen en zelfs zekere verwachtingen als afgedaan moeten beschouwen.

Jezelf worden en vooral waar worden tegenover jezelf is een moeilijk proces. In de oude inwijding wordt dit alles steeds weer gesymboliseerd door de worsteling met de slang, het gaan door de weiden van het vuur, de tocht door het duister langs de afgrond enz. enz.

Dit zijn dingen, die meer waarheid bevatten, dan u gemeenlijk beseft. Maar vertaal ze dan niet in feitelijke belevingen, maar in emotionele belevingen.

Een mens, die werkelijk verder wil gaan in een bepaalde richting, zal daarbij steeds weer offers moeten brengen. En die offers betekenen dan, dat hij emotioneel worstelt met het onontkoombare, door moet zetten ondanks pijn en ergernis, wil hij voort kunnen gaan, ja, zelfs soms de hopeloosheid van een schijnbaar zinloos verder gaan door onbekende gevaren zal moeten aanvaarden, om voort te kunnen gaan op zijn gekozen pad.

Wie dit niet op kan brengen, kan soms wel een aardig eind in een bepaalde richting verder gaan, maar wanneer je eenmaal faalt, is het heel erg moeilijk om opnieuw te beginnen.

Het is mogelijk, dat je op een gegeven ogenblik het gevoel krijgt, dat de gehele wereld je vijand is, dat je omringd wordt door steeds pijnlijker situaties en invloeden. Waar is dat gemeenlijk niet. Maar de werkelijkheid, die je zoekt en zou willen aanvaarden, is zodanig vreemd aan alles, wat je dierbaar is, dat je de noodzaak, afstand te doen van steeds meer geliefde voorkeuren e.d., als een kwelling ondergaat.

Je denkt soms de juiste weg gevonden te hebben. Zelfs wanneer je gelijk hebt, komt er toch een ogenblik, dat je een visie opbouwt van die weg en haar betekenis, haar mogelijkheden, die niet waar is.

Wil je verdergaan, dan zul je je verwachtingen en inzichten op moeten geven, dan denk je verlaten in het duister te staan en meent langs afgronden te gaan, omdat je je niet meer kunt

oriënteren en geen houvast meer hebt.

Dit zijn echter fasen. Wanneer wij doorzetten, blijkt steeds weer, dat dit alles niet zo belangrijk was, als wij dachten, dat onze visie verandert en dat zelfs alles, wat wij omtrent onszelf en onze belangrijkheid dachten, van weinig of geen betekenis meer is.

Op dat ogenblik pas kun je weer verder gaan. Maar kun je zover niet komen, blijf je bij een bepaalde visie of stelling hangen, dan krijg je het gevoel alleen en afgesloten van de werkelijkheid te zijn, als een vlieg onder een glazen kaasstolp.

Wie dit kan volgen, zal ook beseffen, dat mediteren op zich wel leuk kan zijn, maar dat het voor iemand, die werkelijk ergens wil komen, een moeizame weg zal zijn.

Dan beseff je, dat het ontwikkelen van paranormale gaven wel erg interessant kan zijn, maar dat het werkelijk geheel bewust gebruik maken daarvan vaak grote offers betekent, offers die je moet kunnen brengen, wil je een verdergaande ontwikkeling door maken en op de duur niet tot slaaf worden van je eigen gaven.

Daarom zou ik de mensen soms wel eens willen toeroepen: wees toch een beetje onverschilliger tegenover de wereld rond je, tegenover jezelf en het beeld, dat je van jezelf hebt. Probeer eenvoudig te werken met de feiten en de mogelijkheden, die je nu erkent, zeggende, dat de rest er niet zo erg op aan komt.

Kun je dit, dan zul je beter mediteren, je wilskracht zal steeds weer groot genoeg blijken te zijn en je zult over gaven gaan beschikken, die anderen mogelijk nog paranormaal noemen, maar die voor jou eenvoudig voortvloeien uit je eigen bestaan.

O, ik heb de strusken in dit slotwoord niet genoemd? Moet ik u zeggen, dat zij profeten gekend hebben en vele werkelijk paranormaal begaafden in hun midden hebben gehad? Want dat is waar. Maar dan moet ik er aan toevoegen, dat zij, mede dank zij hun eigen gevoel uitverkorenen te zijn, ten gronde zijn gegaan.

En daarmee eindig ik, u dankende voor uw aandacht.
Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede deel van uw en onze bijeenkomst zal gewijd zijn aan de ondewerpen, die u ook verder ter tafel brengt en wat ik daarvan er eventueel onder moffel. Dus wat vraagt u?

V a a r w e l z e g g e n .

Dit herinnert mij aan een neef van mij, die vóór hij zijn boot in de vaart bracht, de innerlijke mens wat te alcoholisch placht te versterken. Waardoor zijn innerlijk soms zo sterk gestimuleerd werd, dat zijn uiterlijk de richting niet meer kon aanhouden.

Dan gingen wij met hem mee tot hij in zijn bootje stapte en wensten hem vaarwel. Maar wij dachten wel: dat is gemakkelijker

gezegd dan gedaan. En het verbaasde ons altijd weer, dat hij, ondanks zijn wonderlijke koers, na enige tijd behouden op zijn bestemming arriveerde. Dan dacht ik wel eens, dat zijn koers zeker door God naast de schipper bepaald was.

Dat is voor mij de essentie van een vaarwel zeggen. In feite zeg je: "ik hoop, dat je goed je bestemming bereikt." Soms blijkt die bestemming het hiernamaals te zijn. Dan gaat het de vaarwelzeggers net als ons met die neef: Je weet nooit, welke koers zal worden ingeslagen, maar je wenst hen het beste en hoopt, dat zij goed terecht zullen komen.

Vaarwelzeggen betekent voor degenen, die werkelijk met elkaar verbonden zijn, nooit een afscheid voor altijd. Indien iemand u voorgaat naar onze wereld, moet u niet alleen aan het gemis denken, maar u ook realiseren: die zal daar wel alles in orde maken, dus wanneer ik later ook kom, is alles geregeld en sta ik zeker niet alleen. Dat kan een troost zijn.

Er is nog meer hoopgevents te noemen in dit verband. Wanneer u iemand, waarmede u niet bepaald harmonisch was, voorgoed vaarwel zegt, is de kans maar erg klein, dat u die later nog eens ontmoet. En dit op zich, kan naar ik meen, ook een rede tot diepe innerlijke dankbaarheid en vreugde zijn.

Wanneer u dus vaarwel moet zeggen, maak het u niet te zwaar. Wat verloren schijnt te gaan, verliest u gemeenlijk zelf. Vraag u daarom liever af, wat u nog over houdt. Wat weg is, kun je meestal niet terug halen.

Eens komt voor u de tijd, dat u dezelfde kant uit zult gaan. Dan is het tijd genoeg om verder te zien en na te gaan, hoe een mogelijk hernieuwd contact zal verlopen.

Voor al het laatste vaarwel ligt sommige mensen toch nog wel eens zwaar op de maag. Tijdens een van de bijeenkomsten, die ik de laatste tijd mag bezoeken, vroeg iemand mij zelfs: Ik ben drie keer getrouwd geweest. Wanneer ik nu dood ga, hoe moet dat dan? Mogelijk was de man bevreesd, dat je ook in de geest nog oververmoeid kunt raken of zoiets.

Ik heb hem geantwoord: aangezien het verschil tussen de sexen wegvalt, maar de liefde, die werkelijk is, oneindig blijft bestaan, zal u dat nog best meevallen. En in ieder geval behoeft u niet bang te zijn, dat degenen, die u voorgingen, bij uw aankomst een robbertje om u gaan vechten.

Mogelijk was hij met dit antwoord niet erg gelukkig - je kunt nooit weten - maar toch was dit een belangrijk punt, dat bij een laatste vaarwel wel eens vergeten wordt:

Wanneer je de wereld verlaat, kom je in een wereld, waarin alles, wat werkelijk belangrijk was voor je weer eens tot je zal komen. En wanneer je op aarde iemand vaarwel zegt, is dat misschien niet zo prettig, maar er is dan toch een reden voor. Aanvaardt, dat degene, die gaat, daarvoor ook zelf aansprakelijk moet zijn. De rest regelt zich dan wel als vanzelf.

Ik geloof, dat de grote kunst van het vaarwelzeggen betekent: afscheid nemen met vreugde, omdat degene, die gaat, nu de kans heeft zijn bestemming te bereiken om daarna, met enig zelfmedelijden en bedrog proberen, dat het zo erg is, wanneer je iets mist. Want het gemis kun je dragen en zelfs, hoe dan ook, op de duur compenseren.

Wanneer je echter een ander terug wilt halen, of zou willen belaten zijn eigen bestemming te bereiken, zou je een

ander onrecht doen.

Voor mij is dit nog geen vaarwel: ik kan nog even doorbazelen. Maar toch wil ik u zeggen: neem het afscheid niet al te zwaar. Ten de rijkdom, die je blijft en weet, dat het werkelijk waardevolle steeds weer zal herleven.

Voldoende? Dan het volgende punt.

x Kan men Tai Chi Chuan, de chinese vechttechniek vergelijken met yoga.

- Om geheel eerlijk te zijn: dat weet ik niet. Ik heb wel vaak bij de chinees gegeten, maar vechten was er niet bij. Indien mij niet verklaard had, wat deze woorden betekenen, zou ik ongetwijfeld hebben gezegd: Had ik dat maar eens een keer besteld, inplaats van Chow Mein.

En wat een vergelijking met yoga betreft: De posities in yoga lopen uiteen van het wapen van den Haag - de coievaa rs-stand - via vele andere verstarde buitelingen tot een overwinnen van jezelf of verslagen worden. Enige gelijkenis zal dus wel bestaan.

Bovendien: wanneer je goed wilt vechten, moet je veel oefenen en je goed koncentrereren, je lichaam beheersen. Bij yoga komen wij dergelijke eisen ook tegen. Wil je innerlijk de juiste kracht opwekken bij yoga, dan moet je sterk en toegewijd zijn en bovendien een paar trucjes kennen. Mij schijnt dit bij vechttechnieken ook te gelden.

Een goede yogin, een beoefenaar van yoga, zal ook zichzelf voordurend moeten oefenen. Het woord zegt het al: de man oefent, want hij is een beoefenaar, ook al is het soms naar zoveel te moeten oefenen. Het is de voortdurende training, waardoor hij op de duur zoveel bereiken kan. Hetzelfde geldt zelfs reeds voor vrij worstelen, laat staan dat het niet zou gelden voor al die andere vechtkunsten.

Wanneer je snel genoeg bent, kun je zelfs een kogel ontwijken. Dat heeft iemand mij ook eens een keer verteld. Ik heb het nooit geprobeerd. Anders was ik waarschijnlijk reeds eerder in mijn huidige toestand gekomen. Maar men beweert, dat je vooruit kunt zien, welke reeks van bewegingen een mens gaat maken, wanneer je let op de wijze, waarop hij staat en hoe zijn spieren zich spannen. Daardoor is de meest geoeffende en gekoncentreerde altijd de sterkere.

Het zou mij verbazen, wanneer de chinezen dit ook niet hadden ontdekt. Ik voel dus veel voor uw stelling, maar meen, dat ik nu werkelijk genoeg gezegd heb over een onderwerp, waar ik niets vanaf weet. Mogelijk hebt u nog een ander onderwerp in petto, waar ik wat meer vanaf weet.

x Kunt u nog iets zeggen over het middenoosten en de gevolgen van het bezoek van Sadat?

- H e t m i d d e n o o s t e n .

Voor mij is dit een wat wonderlijke zaak: Sadat is dus bij zijn tegenstander in de oorlog op zoek gegaan. Wat net zo vreemd is als iemand, die bij een familie, waarmede hij een vete heeft, even komt binnenlopen om een kopje thee te drinken en dan nog een taartje toekrijgt in plaats van een pak slaag.

Het was een moedige daad van Sadat - tenminste, wanneer wij spreken over zijn persoonlijke moed. Toch vrees ik, dat al dit vertoon van moed op een moedje gebaseerd was.

Egypte is immers op het ogenblik zwanger van een mogelijke revolutie, veroorzaakt door armzalige economische ontwikkelingen. Dit vooruitzicht beviel Sadat niet. Een groot deel van Egypte voelt hier evenmin voor.

Toen kwam de kans om dit bezoek te brengen en er was een dringende reden om het te doen. Elke verandering in de bestaande situatie en vooral ook elke verandering in de relatie met het westen is voor Egypte werkelijk van levensbelang in deze tijd.

Er zijn andere landen en vooral staatslieden, die dit alles niet zo mooi vinden. De staatslieden vragen zich waarschijnlijk af, waarom zij niet op dit grandioze idee gekomen zijn. Waarop zij uitroepen: Wat die Sadat deed, deugt niet. Wanneer het goed zou zijn, zou ik het al lang geleden hebben gedaan.

In Syrie zit iemand, die zo denkt en ook in enkele andere landen zijn er van dergelijke afgunstigen. Er zijn ook nogal wat voorzichtigen, die zeggen: Laat hem het maar proberen. Ik geef geen mening. Baat het niet, dan schaadt het ook niet en als het niet baat, zal het alleen Sadat schaden, want wij zeggen lekker voorlopig niets.

Zo bezien is de enige, die terecht tegen deze reis in opstand komt, de PLO. Deze PLO kan natuurlijk weer niet al te direct in de aanval gaan, want anders zouden de geldschieters mogelijk boos worden. Maar indirect kun je natuurlijk toch wel heftig protesteren.

En laat ons eerlijk zijn: de palestijnen willen hun land terug, waar zij tot voor kort woonden. De joden echter zeggen: het is ons erfdeel, want wij hebben daar 2000 jaar geleden gewoond.

Ik stel u voor iets dergelijks eens te proberen: Wanneer uw huis is afgebrand, trekt u eenvoudig terug naar een huis, waar u 10 jaar geleden woonde en trekt daar in. Tegen degenen, die er nu wonen, zegt u dan: Je kunt natuurlijk wel hier blijven wonen, als je je netjes gedraagt, maar nu is het mijn huis, het is mijn recht zo op te treden, want ik heb hier 10 jaar geleden ook al gewoond.

Een rare situatie om eerlijk te zijn. Maar u zoudt willen weten, wat hieruit voort kan komen? In de eerste plaats zal er sprake zijn van een uiterlijke verdeeldheid in het arabische blok, die echter innerlijk en achter de schermen zeker niet in zo grote mate zal ontstaan.

Deze mensen hebben uiteindelijk een gezamenlijk belang, 'n gezamenlijk geloof en bovendien een gezamenlijke greep op een deel van de westerse wereld. Zij zouden dus wel gek zijn, wanneer zij gencegen zouden nemen met wat woorden en verder niets.

Wanneer de Israeli's toegeven echter, kopen zij zich mogelijk enige erkenning, maar zeker geen blijvende zekerheid. Zij zouden immers alle bezette gebieden prijs moeten geven. Dit zou betekenen, dat men niet alleen Sadat sauveert, maar hem ook in de ogen van vele arabieren tot een strijder voor het geloof zonder gelijke zou maken. Een held dus, vergelijkbaar met de eerste volgelingen van Mohammed. Een man, die voortaan alles gedaan kan krijgen.

Sadat wil werkelijk wel vrede. Maar wanneer zijn vrede

een feit wordt, zit Israel met in de buurt een PLO-staat. En in Israel zegt men zeker niet ten onrechte: wat vrede betreft, op een PLO-staat geen staat te kunnen maken. Kortom: geef een rijk aan de palestijnen en de kans is groot, dat het rijk van de joden naar de Filistijnen gaat.

Daarom kan men niet volledig tegemoet komen aan datgene, wat Sadat wel moest vergen, daar hij alleen op deze wijze zijn positie kan handhaven en zijn vredespolitiek verder kan voeren.

Het enige, dat hij volgens mij werkelijk heeft bereikt, is, dat in een vastgelopen situatie weer enige beweging komt. Men heeft lange tijd tegenover elkaar gestaan en gedreigd, tot men vergeten was, dat de ander ook menselijk is. Nu is er iets veranderd. Men zal iets moeten doen. Maar wat?

Israel kan weinig doen. Eerlijk is eerlijk. Maar Egypte kan nu niet meer doen, dan het al doet. De arabieren echter wachten, of er enig resultaat komt. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan wordt het gevaar voor oorlog met wapenen eerder groter dan kleiner.

Indien het mij vraagt - maar wie ben ik - denk ik, dat hier voorlopig het laatste bloed nog niet gevloeid heeft. De heer Neuman zou u alles uit kunnen leggen, dat u denkt, dat u het begrijpt en dat hij nog gelijk heeft ook. Wat een kunst op zich is.

Ik kan alleen maar zeggen, dat ik vrees voor oorlogshandelingen in de nabije toekomst - rond 3 à 4 maanden verder ten hoogste. Want volgens mij kan Israel geen werkelijke en grote concessies doen aan het arabische blok. Een afzonderlijke vrede met Egypte zou mogelijk zijn, maar niet van lange duur zijn, daar dit de val van Sadat ten gevolge zou hebben. Ik vrees, dat nu bepaalde buurlanden, ook al om een einde te maken aan interne moeilijkheden, bereid zijn naar de wapens te grijpen om de wereld zo te tonen, wat zij waard zijn.

De kans, dat terreurdaden van grotere omvang, zoals de moord op het vliegveld door gehuurde jappanners, kort op een voorkomen, lijkt mij eveneens zeer groot. Misschien zelfs reeds rond de kerst verwacht ik iets dergelijks. Want de linkse palestijnse beweging moet de joden beletten in een soort euforie met onderhandelen verder te gaan in een tijd, waarin meerdere staten aan de mogelijkheid van vrede denken.

Zeker zal men alles doen om te voorkomen, dat een erkenning van Israel, zelfs maar defacto, door het arabische blok plaats zal vinden. Ik zie het dus niet bepaald zonnig in.

Aan de andere kant meen ik niet, dat er sprake is van een langdurige strijd. Aanslagen wel, zelfs reeds binnen enkele weken. In Israel zullen velen hierdoor genoopt worden anders te gaan denken, dan zij nu nog doen. Je kunt niet blijven denken op basis van de bijbel, wanneer je spreken wilt over politieke en staatkundige rechten in het heden. Wanneer alle joden altijd reeds in Israel gewoond hadden, zou het iets anders zijn.

Nu zij echter, met hun geheel andere mentaliteit en achtergronden, een gebied hebben overgenomen, staan zij daar menselijk gezien als een gemeenschap, die op het land, dat het zijn eigen noemt, geen werkelijk moreel recht heeft.

Volgens mij is het daarbij jammerlijke, dat

onder hen ijzervreters zijn, die bereid zijn het gehele land desnoods opnieuw voor zich te veroveren op de wijze, waarop dit eens onder Aäron geschiedde: door het uitroeien van de oorspronkelijke inwoners.

Vergeet mij deze wat onvriendelijke uiteenzetting. Ik gun de Israëli's alles goeds. Ik erken hun prestaties en moed, hun ijver en werkkraft. Maar ik ben daarom nog niet blind voor hun op overlevingen gebaseerde stijfhoofdigheid, die in een praktisch politiek verkeer een hindernis vormt voor vrede, die bijna niet te nemen valt.

x De arabieren zijn mogelijk wel eens verdreven, maar de meesten van hen zijn gevlucht en hebben hun land dus vrijwillig prijs gegeven....

- Een leuk betoog, maar niet juist. Ik keer terug tot u met uw afgebrande huis. U hebt nu niet direct het huis in beslag genomen, maar eerst rotjes binnen gegooid, tot de bewoners in paniek de straat zijn opgevlucht. Nu zit u er in en zegt: zij zijn weggevlucht. Zij hebben dus vrijwillig hun huis prijs gegeven en ik heb het toch maar mooi opgeknapt ook.

Kortom: dit argument, zoals u het hanteert, is volgens mij niet juist en zuiver. Deze mensen hebben om hun leven, hun vrijheid van leven, denken en geloven te behouden, de benen genomen. Inderdaad. Maar dat betekent nog niet, dat degenen, die deze paniek veroorzaakt heeft, daardoor het recht heeft het bezit van allen die gevlucht zijn, voor zich in beslag te nemen. Gaat u rustig verder.

x Ik stelde het mogelijk wat extreem, maar de waarheid ligt toch gemeenlijk in het midden, ook tussen u en mij. Bovendien hebben de Israëli's iets gemaakt van dit land, dat voordien grotendeels woestijn was.

- Inderdaad. Zij hebben veel gepresteerd, dank zij de hulp, die zij uit de gehele wereld kregen. Maar dat is dan een reden te meer voor degenen, die eens verdreven werden, om nijdig te zijn. Want zij realiseren zich niet, dat zij dit nooit tot stand hadden kunnen brengen.

Wanneer je een niet trekt in de loterij, is dat niet zo erg. Maar wanneer er toevallig een hoge prijs is gevallen op een lot, dat je b.v. ter afdoening van een schuld aan een ander hebt overgedaan, heb je tot het eind van je leven spijt als haren op he hoofd en meen je, dat die ander je in feite toch wel iets schuldig is. En als het gestolen werd, is dit gevoel nog eens zo erg.

Kunt u misschien begrijpen, dat de palestijnen zich in een soortgelijke emotionele situatie bevinden? Ik stel niet, dat de joden Israel moeten verlaten, maar meen, dat zij moeten beseffen, dat zij in feite ten onrechte, menselijk zowel als volkenrechtelijk, hun staat gevestigd hebben. Palestina was door Engeland aan de bewoners beloofd en dat waren arabieren en een minderheid van joden. Dus niet aan de Israëli's. Zij hebben hun aantal versterkt tegen alle regels in en waren ook niet bang voor terreurdaden, waar zelfs een Baader-Meinhofgroep nog van leren kan. Daarom zijn zij de palestijnen wel degelijk heel wat schuldig. Al is het maar de mogelijkheid in dit land te leven, zonder door een ander geloof geregeerd en in feite als tweede-rangs-burgers beschouwd te worden.

Goeden avond.

Bekort

d.d. 25 november 1977

-C-C-O-C-C-